

Gud kan ge dig frid i själen

Predikan i Korskyrkan, Borås söndagen den 12 febr, Micael Nilsson

Den danska författarinnan Katarina Jiton har gett ut en diktsamling som heter "Ingen frid i själen". Vet du vad det är att inte ha frid i själen? Att inte ha frid i själen är att ständigt vara jagad. Kanske av sin fruktan. Kanske av sin skam. Kanske av sitt förflutna eller t.o.m. av sin framtid. Men Gud kan ge frid i själen. Dagens bibeltext handlar om detta. Det tycks den nog först inte göra. Den tycks först handla om en man med ett kroppsligt behov. Men Jesus ser in i hans inre och ser det ingen annan ser. Han ser ett oroligt hjärta - och ger mannen frid i själen. Lyssna: "Han steg i en båt och for över sjön till staden där han bodde. Där kom de till honom med en lam som låg på en bår. När Jesus såg deras tro, sade han till den lame: "Var inte orolig, mitt barn, dina synder är förlåtna." Några skrifflärda sade då för sig själva: "Han hädar ju." Jesus såg vad de tänkte och sade: "Varför bär ni onda tankar i era hjärtan? Vilket är lättast, att säga: Dina synder är förlåtna eller att säga: Stig upp och gå? Men för att ni skall veta att Människosonen har makt här på jorden att förlåta synder" – och nu talade han till den lame – "stig upp, ta din bår och gå hem." Och mannen steg upp och gick hem. När folket såg det greps de av fruktan och prisade Gud, som hade gett sådan makt åt människorna." (Matt 9:1-8)

Hur gick det till när mannen fick frid?

Låt oss se på några förutsättningar.

Den första är FÖRSONING

All verklig frid kommer ur försoning. Det finns åtminstone tre områden där vi behöver försonas för att få frid i själen.

a) Vi behöver försonas med Gud.

Aposteln Paulus skriver, 2 Kor 5:20: "Jag ber er på Kristi vägnar: låt försona er med Gud."

Den som vill äga frid från Gud...

De första kristna hälsade varandra med att önska varandra frid från Gud.

Den som vill äga frid från Gud måste först ha frid MED Gud. Paulus igen, Rom 5:1: "Då vi nu har gjorts rättfärdiga genom tro har vi frid med Gud genom vår herre Jesus Kristus."

Att ha frid med Gud är mer än en känsla. Det är ett förhållande. Det är frid mellan mig och Skaparen. Det råder vänskap.

Mitt känsloliv är lättpåverkat och ganska lynnigt, men min frid med Gud är fast genom allt. Den bygger på hans löften till mig och mitt ja till honom. Ytterst sett bygger den på Jesu ord från korset: - Det är fullbordat.

Det är djupa ord som betyder att Jesus nu gjort allt som behöver göras, bara du vill ta emot det och tro på honom.

Hur försonas man med Gud? Grundorden heter bekännelse och förlåtelse. Johannes förklarar det tydligt: "Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet.", 1 Joh 1:9.

Bibeln säger att vi ska bekänna vår synd. Ofta nöjer vi oss med att förklara den eller kanske t.o.m. försvara dem. Men det räcker inte. Så länge min synd är kvar så kommer den att stå mellan mig och Gud. Lösningen är bekännelsen.

Bekännelsen ska vara ärlig. Det handlar inte så mycket om ords formulerande som om sanning.

Bekännelsen ska vara konkret. Därför är bikten, samtalen med en själasörjare oftast den bästa lösningen för att få hjälp att komma vidare.

Bekännelsen ska naturligtvis dessutom vara följd av beredskapen att lämna synden. Om bekännelsen är sådan säger Johannes att Gud både renar och förlåter. D.v.s. han förlåter oss och återställer vår frimodighet och glädje.

Frid med Gud är resultatet av hjärtats ärliga möte med sin Skapare, där du bekänt din synd, gjort upp din sak och där han gett dig förlåtelse. Detta är ett fundament. Det är starkt och orubbligt.

Livet utsätts för prövningar och stormar, tvivel kan slå mot tron, men din frid med Gud bygger inte på VAD du känner utan VEM du känner.

b) Du kan ibland också behöva försonas med människor

Jag vet inte vad som är svårast: att be om förlåtelse eller att verkligen från hjärtat ge förlåtelse, men båda dessa svåra konster är nödvändiga att lära sig för den som inte vill förbittras och gå under.

c) Man behöver försonas med sig själv och sitt eget liv

Vilket ofta är svårt, när livet nu inte riktigt blev som man hade tänkt. Kanske gjorde man sådant man ångrat sedan dess. Kanske var det någon annan som gjorde något. Kanske kom planer om hem och familj eller karriär på skam. Att försonas med sitt liv är inte att bli apatisk och ge upp. Det är acceptera det som är för att kunna göra det bästa av det.

Frid i själen är inte detsamma som ett liv utan problem. I världen får ni lida, sa Jesus. Livet är fyllt av problem. Den dag du löst ditt livs största problem kommer ditt näst största problem bli befordrat.

Men Gud vill hjälpa oss att leva det liv vi verkligen lever – och att glädjas över de goda gåvor han för till oss på olika sätt och genom olika människor.

Den första förutsättningen för frid i själen är alltså FÖRSONING. Den uttrycks i vår text med orden: ”Var inte orolig, mitt barn, dina synder är förlåtna.” Det är fantastisk ord att få höra. Särskilt om det är Gud som säger dem.

Den andra förutsättningen är FÖRTRÖSTAN

Bibeltexten är ett uttryck för detta. Några män bär annan en man fram till Jesus. Scenen är stark och gripande. Den är också en fantastisk bild av vår kallelse att bära varandra fram till Gud. Ibland kan vi gå själva. Ibland får andra bära oss. Ibland får vi bära andra. Huvudsaken är att människor kommer till Jesus.

Människorna i bibeltexten ger uttryck för sitt förtroende för Jesus. Detta är också en förutsättning för frid i själen. D.v.s. att vi lär oss att gå till Gud.

I Gamla Testamentet säger kung Josafat till sitt folk, 2 Krön 20:20: ”... Ha tro på Herren, er Gud, så skall ni ha ro.” Det går en bro från tro till ro.

Goda råd för den som söker frid i själen finns att finna i Ords 3:5-6: ”Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta och lita inte till ditt eget förstånd. Tänk på honom var du än går, så skall han jämna vägen för dig.” Detta är goda råd för den som söker frid för själen. Att tänka på Gud och att lita på Gud.

Men också när vi prövas och har svårt att förtrösta uppmanas vi av Paulus att tala med Gud om det, Fil 4:6-7: ”Gör er inga bekymmer, utan när ni åkallar och ber, tacka då Gud och låt honom få veta alla era önskningar. Då skall Guds frid, som är mera värd än allt vi tänker, ge era hjärtan och era tankar skydd i Kristus Jesus.”

Den sista förutsättningen kallar jag KAPITULATION

Joh 9:38: ”Då sade han: ”Jag tror, herre” och föll ner för honom.” All tro har ett moment av kapitulation. Man kan lära sig vad kristen tro är i en slags läromening, doktorera på och få betyg i teologi men det är först med den verkliga kapitulationen vi förändras. Vi behöver, som mannen i texten läggs ner vid Jesu fötter.

Jag mötte honom tillsammans med sin stora familj häromdagen igen. Han levde ett dubbelliv. Hade växt upp i en kristen familj men levde inte längre ett kristet liv. Han började komma på våra gudstjänster. Visste vad man borde säga och hur man skulle bete sig. Men det var en fasad. Och familjen led våldsamt. En gudstjänst ser jag honom komma gången fram till förbönsplatsen. Jag har aldrig, förr eller senare hört någon falla ner vid böneplatsen med en sådant duns. Jag såg att något hände. Han grät böneplatsen våt av sina tårar. Detta var en kapitulation. Jag kom ihåg hur förskoleläraren frågade oss om vi visste om något hänt i familjen för att barnen blivit så förändrade. Nu mötte jag honom 10 år senare som en glad och självlysande och ansvarstagande familjefar. För mig förkroppsligar han ordet kapitulation. Man kan veta allt man någonsin behöver för sin resa mot evigheten, men om man aldrig kapitulerat blir tron bara teoretisk.

Vad är det att säga ja till Gud?

Det är inte att bejaka ett extratillägg eller ytterligare ett fritidsintresse. Det är att säga ja till sig själv och till sitt eget liv. Att förneka Gud blir som om fisken skulle försöka förneka havet. Det är i Gud vi rör oss och är till, säger Bibeln.

- Mitt hjärta är oroligt till dess det finner frid i dig, bad Augustinus.

Att säga ja till Gud är att säga ja till livet. Det är att komma hem igen. I det finns ett moment av försoning, ett moment av förtröstan och ett moment av kapitulation.

INBJUDAN

John Ortberg berättar i sin nya bok ”Gud är närmre än du tror”: ”En treårig flicka som hade växt upp i en ateistisk familj utan att ha kontakt med kyrkan och utan att ha en Bibeln hemma, frågade sin pappa: `Varifrån kommer världen?` Han gav henne en strikt naturalistisk, strikt vetenskaplig förklaring. Sedan lade han till: `Det finns människor som säger att allting kommer från en väldigt mäktig varelse de kallar Gud.` När den lilla flickan hörde det började hon hoppa runt i rummet i en glädjedans. `Jag visste att det som du sade inte var sant – det är han, det är han!`”

Någonstans vet vi att vi är skapade av någon som vill oss och söker oss. Vårt ja till Gud blir vår väg hem igen och vägen till frid i själen. Frid i själen kommer inte av tron på att Gud finns någonstans. Den kommer av erfarenheten av att Gud finns i våra liv. - Jag vet att Jesus bor i mitt hjärta, sa femåringen, för när jag lägger handen på hjärtat känner jag hur han går omkring därinne.

Vägen till frid i själen går genom

- försoning, bekännelse och förlåtelse
- förtröstan, att lära sig bli medveten om Guds närvaro och omsorg
- kapitulation, hjärtats raka och ärliga gensvar